

CẦU NGUYỆN VÀ CHỜ ĐỢI CHÚA

Kinh Thánh: Thi thiên 5:1-12

“1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin lắng tai nghe lời tôi, Xem xét sự suy gẫm tôi. 2 Hỡi Vua tôi, Đức Chúa Trời tôi, xin hãy nghe tiếng kêu của tôi, Vì tôi cầu nguyện cùng Chúa. 3 Đức Giê-hô-va ôi! buổi sáng Ngài sẽ nghe tiếng tôi; Buổi sáng tôi sẽ trình bày duyên cớ tôi trước mặt Ngài, và trông đợi. 4 Vì Chúa chẳng phải là Đức Chúa Trời bằng lòng sự dữ; Kẻ ác sẽ không được ở cùng Chúa. 5 Kẻ kiêu ngạo chẳng đứng nổi trước mặt Chúa; Chúa ghét hết thấy những kẻ làm ác. 6 Chúa sẽ hủy diệt các kẻ nói dối; Đức Giê-hô-va góm ghieếc người đổ huyết và kẻ gian lận. 7 Còn tôi, nhờ sự nhân từ dư dật của Chúa, tôi sẽ vào nhà Chúa, Lấy lòng kính sợ Chúa mà thờ lạy trước đền thánh của Chúa. 8 Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân vì kẻ thù nghịch tôi, xin lấy công bình Ngài mà dẫn dắt tôi, Và ban bằng đường Ngài trước mặt tôi. 9 Vì nơi miệng chúng nó chẳng có sự thành tín; Lòng chúng nó chỉ là gian tà; Họng chúng nó là huyết mả mở ra; Lưỡi chúng nó đầy dẫy điều dùa nịnh. 10 Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy trừng trị chúng nó; Nguyện họ sa ngã trong mưu chước mình; Hãy xô đuổi họ vì tội ác rất nhiều của họ; Vì họ đã phản nghịch cùng Chúa. 11 Nhưng phàm ai nương náu mình nơi Chúa sẽ khoái lạc, Cát tiếng reo mừng đến mãi mãi, Vì Chúa bảo hộ các người ấy; Kẻ nào ái mộ danh Chúa Cũng sẽ nức lòng mừng rỡ nơi Chúa. 12 Vì hỡi Đức Giê-hô-va, chính Ngài sẽ ban phước cho người công bình, Lấy ơn vây phủ người khác nào bằng cái khiên.”

Gợi ý bài học Nếu Thi Thiên 4 là lời cầu nguyện trong đêm, thì Thi Thiên 5 có thể được xem là lời cầu nguyện buổi sáng. Qua bài Thi Thiên này, Đa-vít dạy chúng ta cách bắt đầu một ngày mới trước mặt Đức Chúa Trời, nhất là khi phải đối diện với sự gian ác, bất công và những con người giả dối.

Đa-vít mở đầu bằng lời cầu xin: “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin lắng tai nghe lời tôi, Xem xét sự suy gẫm tôi.” Từ “sự ngẫm nghĩ” ở đây mang ý nghĩa là tiếng thì thầm, sự than thở, hoặc nỗi lòng không thể diễn tả thành lời. Điều đó cho thấy Đa-vít đang ở trong một hoàn cảnh rất nặng nề. Ông không chỉ cầu xin Chúa nghe lời nói của mình, mà còn xin Chúa thấu hiểu cả những tiếng thở than sâu kín trong lòng. Đức Chúa Trời mà Đa-vít biết không chỉ nghe những lời cầu nguyện rõ ràng, nhưng còn hiểu cả những nỗi đau không thể nói thành lời. Ngài là Đấng toàn tri và cũng là Đấng rất gần gũi, rất tinh tế với tâm lòng con cái Ngài. Có những lúc chúng ta không biết phải cầu nguyện thế nào. Có những lúc lòng quá mệt mỏi, chỉ có thể thưa: “Lạy Cha!” Nhưng ngay cả khi đó, Đức Chúa Trời vẫn nghe. Ngài hiểu tư tưởng, nỗi đau và sự yếu đuối của chúng ta. Hơn nữa, Đức Thánh Linh cũng cầu thay cho chúng ta bằng những sự thở than không thể nói ra được.

Đa-vít gọi Chúa là: “Hỡi Vua tôi, Đức Chúa Trời tôi, xin hãy nghe tiếng kêu của tôi” Đây là một cách xưng hô rất thân mật nhưng cũng đầy lòng kính sợ. Đa-vít tin

rằng Vua tối cao của vũ trụ có thể nghe thấy cả tiếng khóc thầm kín nhất trong lòng ông. Ông cũng nói: “! buổi sáng Ngài sẽ nghe tiếng tôi; Buổi sáng tôi sẽ trình bày duyên cớ tôi trước mặt Ngài, và trông đợi.” Trong văn hóa Y-sơ-ra-ên xưa, buổi sáng là thời điểm bóng tối lui đi và ánh sáng xuất hiện. Đó cũng là thời điểm vua đưa ra sự xét xử công khai. Vì vậy, lời cầu nguyện buổi sáng của Đa-vít là lời cầu xin Đức Chúa Trời xua tan bóng tối, lập lại công lý và bày tỏ sự can thiệp của Ngài. Ông không chỉ cầu nguyện rồi bỏ đi, nhưng cầu nguyện và chờ đợi, giống như người lính canh chăm chú nhìn xem điều sẽ xảy ra. Đây là thái độ đức tin mà chúng ta cần học: cầu nguyện, kỳ vọng và kiên nhẫn chờ đợi Chúa hành động.

Từ câu 4 đến câu 6, Đa-vít nói về bản tính thánh khiết của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không vui thích điều ác. Ngài ghét sự gian ác, dối trá và bạo lực. Điều này rất quan trọng. Chúng ta không cầu nguyện với một vị thần thất thường, làm theo cảm xúc hay dễ bị mua chuộc bởi lễ vật. Đức Chúa Trời của Kinh Thánh là Đấng công bình. Ngài yêu sự công chính và không để điều ác tồn tại mãi mãi. Khi nhìn thế giới hôm nay, chúng ta cũng thấy rất nhiều điều ác: lừa dối, bạo lực, bất công, áp bức và những tội lỗi khiến con người bị tổn thương sâu sắc. Trước những điều đó, người tin Chúa không nên im lặng cách thờ ơ. Chúng ta có thể và cần phải cầu nguyện về sự gian ác trong thế giới này, vì Đức Chúa Trời là Đấng ghét điều ác và sẽ phán xét cách công bình. Tuy nhiên, khi biết Chúa là Đấng công bình, chúng ta cũng phải run sợ. Bởi chính chúng ta cũng là tội nhân. Chúng ta không thể đến gần Đức Chúa Trời bằng sự công chính riêng của mình. Vì vậy, Đa-vít thưa: “Còn tôi, nhờ sự nhân từ dư dật của Chúa, tôi sẽ vào nhà Chúa, Lấy lòng kính sợ Chúa mà thờ lạy trước đền thánh của Chúa.” Đa-vít biết rằng ông chỉ có thể đến gần Chúa nhờ sự nhân từ và tình yêu thành tín của Ngài. Đây không phải là lời cầu xin theo kiểu: “Xin Chúa tha cho con nhưng hãy phạt người khác.” Đa-vít biết mình cũng cần ân điển. Nhưng sự khác biệt nằm ở chỗ: người công bình biết kính sợ Chúa, muốn được dẫn dắt trong đường công chính; còn kẻ ác không muốn quay về, không muốn sự công bình, nhưng tiếp tục làm điều ác vì lợi ích riêng.

Vì vậy, ông cầu xin: “Hỡi Đức Giê-hô-va, nhân vì kẻ thù nghịch tôi, xin lấy công bình Ngài mà dẫn dắt tôi, Và ban bằng đường Ngài trước mặt tôi.” Đây là lời cầu nguyện của một người biết mình yếu đuối, nhưng khao khát được sống theo đường lối công bình của Đức Chúa Trời.

Từ câu 9 trở đi, Đa-vít mô tả những người gian ác. Họ không có sự thành thật. Lòng họ đầy sự hư hoại. Miệng họ như mô mả mở ra. Lưỡi họ dùng để nịnh hót và lừa gạt. Hình ảnh “mô mả mở ra” rất mạnh mẽ. Nó cho thấy lời nói của kẻ ác không đem lại sự sống, nhưng bốc mùi chết chóc, làm tổn thương và hủy hoại người khác. Đa-vít không tự mình trả thù. Ông giao sự phán xét cho Đức Chúa Trời. Ông xin Chúa xử đoán họ, để điều ác không tiếp tục làm hại người khác. Đây không phải là lòng thù hận cá nhân, nhưng là lời cầu xin Đức Chúa Trời ngăn chặn sự gian ác, bảo vệ những người bị tổn thương và đem con người trở về với sự kính sợ Ngài. Đồng thời, Đa-

vít cũng cầu xin phước lành cho những người nướng nôi Chúa: “Nhưng phàm ai nướng nôi mình nôi Chúa sẽ khoải lạc, Cát tiếng reo mừng đến mãi mãi, Vì Chúa bảo hộ các người ấy; Kẻ nào ái mộ danh Chúa Cũng sẽ nức lòng mừng rỡ nôi Chúa. Vì hỡi Đức Giê-hô-va, chính Ngài sẽ ban phước cho người công bình, Lấy ơn vây phủ người khác nào bằng cái khiên” Ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ những người yêu mến danh Ngài. Từ “vây phủ” còn mang ý nghĩa bao phủ như một cái khiên. Đức Chúa Trời không chỉ bảo vệ dân Ngài khỏi nguy hiểm, nhưng còn ban cho họ chiến thắng và niềm vui.

Kết luận: Thi Thiên 5 dạy chúng ta cách bắt đầu một ngày mới trước mặt Chúa. Khi lòng rối bời, hãy đến với Chúa, vì Ngài nghe cả lời nói lẫn tiếng thở than của chúng ta. Khi đối diện với sự gian ác, hãy cầu nguyện với Đức Chúa Trời công bình, vì Ngài ghét điều ác và sẽ xét xử cách ngay thẳng. Khi nhận ra mình cũng là tội nhân, hãy khiêm nhường nương cậy nơi sự nhân từ dư dật của Chúa, vì chỉ nhờ ân điển chúng ta mới có thể đến gần Ngài. Và khi bước vào một ngày mới, hãy cầu xin Chúa dẫn dắt chúng ta trong đường công chính, che chở chúng ta bằng ân điển của Ngài và giúp chúng ta sống như người yêu mến danh Chúa.

Áp dụng cho đời sống hôm nay, Khi không biết phải cầu nguyện thế nào, hãy cứ đến với Chúa. Ngài thấu hiểu những tiếng thở than sâu kín trong lòng chúng ta. Khi thấy sự gian ác và bất công trong đời sống hoặc xã hội, đừng thờ ơ hay tuyệt vọng. Hãy đem điều đó đến với Đức Chúa Trời công bình và cầu xin Ngài hành động. Khi bước vào một ngày mới, hãy xin Chúa dẫn mình trong sự công bình, để lời nói, suy nghĩ và hành động của chúng ta không bị điều ác chi phối, nhưng được bao phủ bởi ân điển và sự kính sợ Chúa.

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Mỗi sáng, tôi có thật sự bắt đầu ngày mới bằng cách đem mọi lo lắng, gánh nặng và cả những tiếng thở than của mình đến với Chúa, hay tôi đang để hoàn cảnh dẫn dắt tâm trạng của mình?
2. Khi chứng kiến sự gian dối, bất công hoặc người khác làm tổn thương mình, tôi chọn cầu nguyện và giao sự xét đoán cho Đức Chúa Trời, hay tự mình nuôi lòng cay đắng, trả đũa hoặc dùng lời nói làm tổn thương người khác?
3. Tôi có thật lòng kính sợ Đức Chúa Trời, yêu mến sự công bình và cầu xin Ngài dẫn dắt mình bước đi trong đường lối công chính mỗi ngày, hay chỉ tìm đến Chúa khi cần Ngài giải quyết nan đề của mình?